

Okres, który upłynął od rozpoczęcia wojny z Japonią mówi sam za siebie, jeśli chodzi o zmiany, jakie zaszły w opinii publicznej.

Możemy na żywym przykładzie obserwować proces demokracji działającej. Zwyczajny przebieg, gdy chodzi o pewne zasadnicze decyzje polityczne, jest wszystkim znane. Odbývają się rozprawy w Kongresie na plenum, następnie sprawa przechodzi celem bliższego sformułowania do komitetów, poszczególnie białamy urabiają opinie publiczną przy pomocy gazet i radia, prezydent udziela wyjaśnień na konferencji prasowej, wreszcie uchwalenie ustawy i powołanie organów rządowych w celu jej wykonania jest oznaką, iż równocześnie proces uświadamiania opinii publicznej dojrzał. Tym razem było inaczej. ~~Władze~~ Wiadomości pras. nie wyprzedziły nowego zwrotu, nie przygotowały go, ale przeciwnie ; gdy zaczęły o nim pisać, proces był już bardzo daleko posunięty. Od dwóch lat tocz się dyskusje na temat przyszłego stanowiska USA. w organizacji świata powojennego. Ośrodki, w których te dyskusje się odbywają są najpóźnoredniejsze. Kluby studenckie, zrzeszenia kobiece, a nawet zebrania fermerów coraz więcej tą sprawą się zajmują. Gdy zjdą się rolnicy, to rozprawiają o wyżywieniu, wyżywienie prowadzi do ogólniejszych rozpraw na temat wojny, wojna do organizacji pokoju, a tym samym i roli Ameryki. Jednym z najbardziej pouczających przykładów jest inicjatywa, z jaką wystąpił Stan pła. Caroliny. Zapoczątkownik cały ruch Robert Lee Hubber specjalista w dziedzinie prawa międzynarodowego Jego koncepcja była prosta. Anarchia światowa może być usunięta tylko przez światowe prawo, a ono z kolei może być zrealizowane jedynie przez światową federację narodów, opartą na zasadach sprawiedliwości.